

พระคุณทำให้มองเห็นได้

วันนี้เรากำลังเริ่มชุดมินิเทศนาสองสัปดาห์เกี่ยวกับศีลระลึก
นี้อาจเป็นคำที่ไม่คุ้นเคยสำหรับพวกคุณบางคน ซึ่งไม่เป็นไร!
 มันเป็นหนึ่งในคำศัพท์ของคริสตจักรที่ไม่จำเป็นต้องใช้มากนัก
 ศีลระลึกเป็นสัญลักษณ์ที่มองเห็นได้ของสิ่งศักดิ์สิทธิ์

ศีลระลึกเชื่อมโยงเรากับพระคริสต์
 สิ่งเหล่านี้เป็นเครื่องหมายและตราประทับของความเชื่อของเราและพันธสัญญาที่เรา
 มีกับพระเจ้าผ่านทางพระเยซู

ของพระคุณที่มองไม่เห็นของพระเจ้าและคำสัญญาของการให้อภัยบาปของเรา

ศีลระลึกมีความสำคัญเพราะพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงทำงานอยู่ในศีลระลึก
 แม้ว่าเราอาจเป็นคนที่ทำหน้าที่ของศีลระลึก
 แต่ก็เพราะพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่พวกเขามีความหมายอยู่เบื้องหลัง

นิกายและประเพณีของคริสเตียนที่แตกต่างกันมีแนวคิดที่หลากหลายเกี่ยวกับจำนวน
 ศีลระลึกและวิธีการปฏิบัติศีลระลึก

แต่ในประเพณีปฏิรูปที่นิกายของเราเป็นส่วนหนึ่ง เรามีศีลระลึกสองประการ:
 บัพติศมาและศีลมหาสนิท

สัปดาห์นี้เรากำลังพูดถึงบัพติศมา
 และสัปดาห์หน้าศิษยาภิบาลรอบจะพูดถึงการรับศีลมหาสนิท
 ซึ่งเหมาะสมเพราะเราจะมีส่วนร่วมในศีลมหาสนิทในวันอาทิตย์หน้า

ดังนั้นในศีลระลึกสองศีลใดมาก่อนบัพติศมาหรือศีลมหาสนิท?

ตามหลักการแล้วคุณจะได้รับบัพติศมาก่อนที่คุณจะเริ่มมีส่วนร่วมในศีลมหาสนิทเพราะบัพติศมาเป็นเครื่องหมายของการเข้าสู่คริสตจักรที่มองเห็นได้
 เมื่อคุณตัดสินใจวางศรัทธาในพระเยซูขั้นต้นต่อไปคือบัพติศมาเพราะมันเป็นเครื่องหมายและตราประทับของพันธสัญญาของพระเจ้ากับเรา

ศีลมหาสนิทมีไว้สำหรับทุกคนที่เชื่อในพระเยซูและเป็นการกระทำที่เรามีส่วนร่วมเป็นประจำเพื่อเตือนเราถึงคำสัญญาที่พระเจ้าทรงทำไว้เมื่อพระองค์ทรงส่งพระบุตรของพระองค์มาเพื่อมาปของเร

บัพติศมาเป็นกรกระทำเพียงครั้งเดียวเราไม่จำเป็นต้องทำอีกเมื่อเรารับบัพติศมาแล้วเมื่อเรารับบัพติศมาแล้ว

เราก็มีส่วนร่วมในศีลมหาสนิทเป็นประจำเพื่อเตือนเราถึงการเสียสละของพระเยซูและพันธสัญญาแห่งพระคุณที่เรามีกับพระเจ้า

อย่างไรก็ตาม เราไม่ได้เข้มงวดกับกฎเกณฑ์เหมือนในพันธสัญญาเดิม และหากมีคนมีส่วนร่วมในศีลมหาสนิทก่อนรับบัพติศมา ก็ไม่ใช่เรื่องใหญ่เรามีพระคุณ!

พระคุณเป็นหัวข้อทั่วไปเมื่อพูดถึงศีลระลึกเพราะเป็นศูนย์กลางของพันธสัญญาใหม่ที่เรามีกับพระเจ้าผ่านทางพระเยซู

พระเยซูสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนเพื่อมาปของเรเพื่อที่เราจะได้รับพระคุณของพระเจ้า

ดังนั้นพันธสัญญาใหม่ที่เรามีกับพระเจ้าจึงเป็นเรื่องของพระคุณ

อัครสาวกเปาโลพูดถึงพระคุณมากในพระธรรมโรม บทที่ 5
จบลงด้วยการมุ่งเน้นไปที่พระคุณ ซึ่งจะดำเนินต่อไปในตอนต้นของบทที่ 6
นี่คือที่ที่พบพระคัมภีร์ของเราในวันนี้: โรม 6:1-11

**แล้วเราจะพูดอะไรดี? เราจะทำบาปต่อไปเพื่อพระคุณจะเพิ่มขึ้นหรือไม่? ²ไม่
อย่างไร! เราคือคนที่ตายเพื่อบาป เราจะอยู่ในนั้นอีกต่อไปได้อย่างไร? ³
หรือท่านไม่รู้หรือว่าเรทุกคนที่รับบัพติศมาในพระเยซูคริสต์รับบัพติศมาในความตายของพระองค์ ⁴**

**เพราะฉะนั้นเราจึงถูกฝังไว้กับพระองค์โดยบัพติศมาในความตาย
เพื่อว่าพระคริสต์ทรงเป็นขึ้นมาจากความตายโดยสง่าราศีของพระบิดา
เราก็จะมีชีวิตใหม่เช่นกัน**

ฉันต้องการหยุดแค่นั้นก่อนที่จะดำเนินการต่อเพราะมีหลายสิ่งที่ต้องดูในสองสามข้อแรกเหล่านี้

เปาโลบอกกว่าเราได้รับบัพติศมาในความตายของพระเยซู
นี่คือเหตุผลที่เรามักจะแช่น้ำอย่างเต็มที่ในบัพติศมา
มีสัญลักษณ์ในการลงไปสู่การสิ้นพระชนม์ของพระเยซูแล้วฟื้นขึ้นมาพร้อมกับพระเยซู
โดยการกลับมา

เนื่องจากบัพติศมาเป็นเครื่องหมายของพันธสัญญาแห่งพระคุณของพระเจ้าและเป็น
เครื่องหมายของการเข้าสู่คริสตจักรภาพของการถูกฝังไว้กับพระเยซูเพื่อเลี้ยงดูพร้อม
กับพระองค์จึงเหมาะๆกับแนวคิดในการเริ่มต้นชีวิตใหม่ในความเชื่อของเรา

มันเป็นจุดเริ่มต้นใหม่สำหรับชีวิตของเรา

บัพติศมาเป็นสัญลักษณ์ของการละทิ้งตัวตนเก่าและสวมตัวตนใหม่ตามที่เปาโลพูดถึง
ในเอเฟซัส 4

**เราก้าวต่อไปจากวิธินาบาเก่าของเราและดำเนินชีวิตในพระคุณและการให้อภัย
ของพระเจ้า**

นี่คือเหตุผลที่เปาโลกล่าวว่าเราไม่ควรทำบาปต่อไปแม้ว่าเราจะมีพระคุณก็ตาม
เพราะเราตายเพื่อบาปดังที่เปาโลกล่าวเราจึงไม่ทำบาปเป็นนิสัยอีกต่อไป
รูปแบบนั้นถูกทำลาย ใจของเราเปลี่ยนไปและหันหลังให้ชีวิตบาป

เมื่อเราตัดสินใจวางศรัทธาในพระเยซู เราก็มั่นใจได้ว่าบาปของเราได้รับการอภัย
ผ่านการสิ้นพระชนม์และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซู

เราจึงไม่ผูกมัดกับบาปอีกต่อไป

นี่คือประเด็นที่เปาโลกำลังกล่าวในตอนต้นของพระคัมภีร์

เพราะเรามีพระคุณนี้และปราศจากบาป เราจึงไม่อยู่ในวัฏจักรแห่งบาป

แน่นอนว่าเรายังคงทำบาป เพราะเราเป็นมนุษย์และไม่มีใครสมบูรณ์แบบ
แต่เรารู้ว่าเราได้รับการให้อภัย

เราออกมาจากชีวิตที่เต็มไปด้วยบาปนั้นและตอนนี้ใช้ชีวิตด้วยความหวังและพระคุณ

เราเปลี่ยนไปเพราะศรัทธาของเราในพระเจ้าและพระคุณที่พระองค์ประทานให้

นี่คือสิ่งที่บัพติศมาเป็นตัวแทน

เรามาดูส่วนที่เหลือของข้อพระคัมภีร์กันต่อ โดยเริ่มจากข้อ 5

⁵ เพราะว่าถ้าเราเป็นหนึ่งในเดียวกับพระองค์ในความตายเหมือนพระองค์
เราก็จะเป็นหนึ่งในเดียวกับพระองค์ในการฟื้นคืนพระชนม์เหมือนพระองค์อย่าง
แน่นอน⁶ เพราะเรารู้ว่าตัวตนเก่าของเราถูกตรึงที่กางเขนกับพระองค์
เพื่อร่างกายที่ปกครองโดยบาปจะหมดไป
เพื่อเราจะได้ไม่ตกเป็นทาสของบาปอีกต่อไป ⁷
เพราะว่าใครก็ตามที่ตายไปแล้วได้รับการปลดปล่อยจากบาป

⁸ ถ้าเราตายกับพระคริสต์ เราก็เชื่อว่าเราจะอยู่กับพระองค์ด้วย ⁹
เพราะเรารู้ว่าตั้งแต่พระคริสต์ทรงฟื้นขึ้นมาจากความตาย
พระองค์ก็ไม่สามารถตายได้อีกความตายไม่มีอำนาจเหนือพระองค์อีกต่อไป
¹⁰ ความตายที่เขาตาย
เขาก็ตายเพื่อบาปเพียงครั้งเดียวสำหรับทุกคนแต่ชีวิตที่เขาใช้ชีวิตอยู่

¹¹ ในทำนองเดียวกัน จงถือว่าตัวเองตายแล้วเพราะบาป
แต่มีชีวิตอยู่สำหรับพระเจ้าในพระเยซูคริสต์

ข้อ 5 ให้ความหวังแก่เรา แม้ว่าเราจะตายไปกับพระเยซูแล้ว
แต่นั้นไม่ใช่จุดจบของเรื่อง

เราเป็นหนึ่งในเดียวกับพระองค์ในการฟื้นคืนพระชนม์
เราเป็นอิสระจากบาป!

ในการรับบัพติศมา

เรากำลังเข้าสู่ชุมชนของคริสตจักรโดยพูดต่อหน้าคริสตจักรว่าเราเชื่อในพระ
เยซู

ว่าเราต้องการติดตามเขา

ว่าเราต้องการดำเนินชีวิตในพันธสัญญาที่พระเจ้าทรงทำไว้กับเรา

เรากำลังทิ้งตัวตนเก่าของเราไว้เบื้องหลังและจะไม่เป็นทาสของบาปอีกต่อไป

เรากำลังตอบตกลงกับพระคุณที่พระเจ้าประทานแก่เราและกำลังถูกสร้างขึ้นมาใหม่

สิ่งที่ฉันชอบพูดถึงคือชุมชน

มันเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้ฉันกลายเป็นศิษยาภิบาลและการเรียกของฉันให้ทำพันธกิจ
เยวาช ฉันชอบทำให้แน่ใจว่าผู้คนมีชุมชนที่พวกเขาเป็นส่วนหนึ่ง

ชุมชนเป็นสิ่งสำคัญมากสำหรับเราที่จะเป็นส่วนหนึ่งในขณะที่เราเติบโตในศรัทธาของเรา เราไม่ได้ตั้งใจที่จะอยู่คนเดียว

พระเยซูไม่ได้อยู่คนเดียวในพันธกิจของพระองค์
เขามีสาวกอยู่กับเขาตลอดเวลาแล้วส่งพวกเขาออกไปเพื่อขยายชุมชน

**ในมัทธิว 28:19-20 พระเยซูตรัสว่า "จงไปทำให้ประชาชาติทั้งปวงเป็นสาวก
ให้บังเกิดในพระนามของพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์
และสอนพวกเขาให้เชื่อฟังทุกสิ่งที่เราบัญชาท่าน
และแน่นอนว่าเราอยู่กับเจ้าตลอดไป จนถึงวาระสุดท้ายของยุค"**

พระเยซูทรงบอกให้สาวกของพระองค์ให้บังเกิดผู้คนเช่นเดียวกับที่พระองค์รับบัพติ
ศมาขณะที่พวกเขาถูกส่งออกไปประกาศข่าวดี

**บัพติศมาทำต่อหน้าครอบครัวคริสตจักรของเราเพื่อให้เราสามารถมุ่งมั่นร่วมกัน
เพื่อสนับสนุนผู้เชื่อใหม่และเติบโตในชุมชน**

พันธสัญญาใหม่แห่งพระคุณที่เรามีกับพระเจ้านี้มอบให้กับทุกคนที่เชื่อ
เครื่องหมายของพันธสัญญาเหล่านี้ทำในชุมชนเพราะเราเป็นประชาชนส่วนรวม
เช่นเดียวกับพระเจ้าทรงเป็นชุมชนกับตรีเอกานุภาพ

นี่เป็นเหตุผลหนึ่งว่าทำไมการรับบัพติศมาในพระนามของพระบิดา พระบุตร
และพระวิญญาณบริสุทธิ์จึงสำคัญ ดังที่พระเยซูตรัส
เป็นการกระทำที่ตรีเอกานุภาพทั้งหมดเป็นส่วนหนึ่ง
เช่นเดียวกับที่คริสตจักรทั้งหมดเป็นส่วนหนึ่งของมัน

ในขณะที่พูดถึงพันธสัญญาใหม่ เราควรยอมรับพันธสัญญาเก่าด้วย
พระเยซูตรัสในมัทธิว 17 ว่าพระองค์ไม่ได้มาเพื่อยกเลิกพระราชบัญญัติ
แต่มาเพื่อให้สำเร็จ ดังนั้น แทนที่จะเพิกเฉยต่อพันธสัญญาเดิม
เราควรดูว่าพันธสัญญาเดิมมีปฏิสัมพันธ์กับพันธสัญญาใหม่อย่างไร

เครื่องหมายของพันธสัญญาเดิมคือการเข้าสู่น้ำ
อับราฮัมได้รับคำแนะนำให้เข้าสู่น้ำเด็กชายทุกคนเพื่อแสดงให้เห็นว่าพวกเขาเป็นส่วน
หนึ่งของพันธสัญญาที่พระเจ้าเป็นเจ้าทรงทำกับเขา

แต่เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จมายังคนต่างชาติพร้อมกับชาวยิว
เครื่องหมายนี้ก็ไม่จำเป็นอีกต่อไปเพราะในพันธสัญญาใหม่ไม่มีความแตกต่างระหว่าง
ชาวยิวและคนต่างชาติ

เปาโลกล่าวถึงเรื่องนี้ในกาลาเทีย 3 โดยกล่าวว่า:

26 ดังนั้นในพระเยซูคริสต์ท่านทั้งหลายจึงเป็นบุตรของพระเจ้าโดยความเชื่อ **27**
เพราะว่าท่านทั้งหลายที่รับบัพติศมาในพระคริสต์ได้สวมพระคริสต์แล้ว **28**
ไม่มีทั้งชาวยิวหรือคนต่างชาติ ไม่ว่าจะเป็นทาสหรือเป็นอิสระ
และไม่มีชายและหญิง
เพราะท่านทั้งหลายเป็นอันหนึ่งเดียวกันในพระเยซูคริสต์ **29**
ถ้าท่านเป็นของพระคริสต์ ท่านก็เป็นเชื้อสายของอับราฮัม
และเป็นทายาทตามพระสัญญา

ด้วยพระคุณที่เรามีผ่านทางพระเยซู
จึงไม่มีการแบ่งแยกระหว่างชาวยิวและคนต่างชาติอีกต่อไป
เราทุกคนเท่าเทียมกันในสายพระเนตรของพระเจ้าและในพันธสัญญาใหม่
เราได้รับบัพติศมาในพระคริสต์ ดังนั้นเราจึงรวมอยู่ในสัญญานี้ที่เริ่มต้นด้วยอับราฮัม
เมื่อเราพูดถึงพันธสัญญาเดิมและการเข้าสู่หนัด
เราก็ถูกนำไปพิจารณาบัพติศมาของทารกเช่นกัน
แม้ว่าการปฏิบัตินี้จะเข้าใจแตกต่างกันไปตามประเพณีของคริสเตียน
แต่ประเพณีปฏิรูปก็ยอมรับบัพติศมาของทารกเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตพันธสัญญาของเร
ารด้วยกัน

ในนิกายของเรา
ครอบครัวมีทางเลือกที่จะให้บัพติศมาแก่บุตรธิดาของตนหรือรอและปล่อยให้พวกเขา
เลือกรับบัพติศมาเมื่อโตขึ้นและเลือกด้วยตนเอง

ในกิจการของอัครทูต 2:38-39 เปโตรกล่าวว่า
"ทุกคนจงกลับใจและรับบัพติศมาในพระนามของพระเยซูคริสต์เพื่อการให้อภัย
ยบาปของคุณ และคุณจะได้รับของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ 39
สัญญามีไว้สำหรับท่านและลูกหลานของท่าน
และสำหรับทุกคนที่อยู่ห่างไกล—
สำหรับทุกคนที่พระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของเราจะทรงเรียก"

เปโตรกำลังบอกให้ทุกคนรับบัพติศมาและสัญญาหรือพันธสัญญารวมถึงเด็กด้วย
บ่อยครั้งในพันธสัญญาใหม่ เราเห็นทั้งครัวเรือนรับบัพติศมา ซึ่งรวมถึงเด็กด้วย
ในยอห์น 15:16 พระเยซูตรัสว่า "ท่านไม่ได้เลือกเรา แต่เราเลือกท่าน"

ทารกยังไม่สามารถเลือกพระเยซูได้ แต่พระเยซูทรงเลือกพวกเขาแล้ว
เด็กคนใดก็ตามที่เป็นส่วนหนึ่งของคริสตจักรที่มองเห็นได้
เพราะพ่อแม่ของพวกเขาอยู่ในคริสตจักร จะรวมอยู่ในพันธสัญญา

ในรัฐธรรมนูญของนิกายของเราว่า "ในการรับบัพติศมาของทารก
เราสารภาพความมั่นใจในความคิดริเริ่มอันมีพระคุณของพระเจ้า
ว่าทารกที่ไม่สามารถหันไปหาพระเจ้าได้ก็ยังคงถูกอ้างว่าเป็นสมาชิกของชุมชน
พันธสัญญา เป็นลูกของพระเจ้า

ได้รับการชำระด้วยพระคุณและพินิจโดยพระวิญญาณ"

สิ่งนี้เชื่อมโยงโดยตรงกับพระเยซูทรงเลือกเราก่อนที่เราจะเลือกพระองค์

ในฐานะชุมชนคริสตจักร เมื่อทารกรับบัพติศมา
เราจึงให้คำมั่นสัญญาที่จะช่วยพ่อแม่ผ่านทางเด็กด้วยศรัทธาเมื่อเขาเติบโตขึ้น

เราให้คำมั่นสัญญานี้สำหรับทุกคนที่รับบัพติศมา
แม้ว่าบัพติศมาจะเป็นการกระทำเพียงครั้งเดียว
แต่ก็มีการเป็นสานุศิษย์อย่างต่อเนื่องที่ควรเกิดขึ้น
เราไม่เพียงแค่อธิษฐานให้บัพติศมาใครบางคนแล้วเรียกมันว่าดี
ตอนนี้พวกเขาเป็นส่วนหนึ่งของชุมชน
ดังนั้นเราควรช่วยรวมพวกเขาเข้ากับชุมชนโดยช่วยให้พวกเขาเติบโต

ในยอห์น 13 พระเยซูกำลังล้างเท้าของสาวก เปโตรตอบโดยขอให้ล้างทั่ว แต่ในข้อ
10 พระเยซูตรัสตอบว่า ¹⁰ "คนที่อาบน้ำแล้วก็ต้องล้างเท้าเท่านั้น
ร่างกายของพวกเขาสะอาด"

แม้ว่าบัพติศมาจะเป็นการกระทำเพียงครั้งเดียว
แต่การจดจำขณะที่เราเฝ้าดูผู้อื่นรับบัพติศมา และผ่านการกระทำด้วยความเชื่ออื่นๆ
สามารถช่วยให้เราพบหนทางของเราอีกครั้งเมื่อเรารู้สึกห่างเหินจากพระสัญญาของพ
พระเจ้าในพระเยซู

ข้าพเจ้ารับบัพติศมาเมื่ออายุ 2 ขวบในโบสถ์เมธอดิสต์ในจอร์เจีย

เห็นได้ชัดว่าฉันจำไม่ได้เลย

ฉันเพิ่งเห็นรูปของฉันในชุดเดรสตัวใหญ่ที่ฉันไม่สามารถเดินได้ดี (เพราะมันเป็นยุค 90
และเราอยู่ทางใต้)

แต่ความสำคัญของบัพติศมาในพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์
ข้าพเจ้าไม่จำเป็นต้องจำว่าการรับบัพติศมาเป็นอย่างไรเมื่อรู้ว่าข้าพเจ้ารับบัพติศมา
และรวมอยู่ในชุมชนพันธสัญญา

ฉันรู้สึกขอบคุณสำหรับคริสตจักรที่ฉันเป็นส่วนหนึ่งตลอดหลายปีที่ผ่านมา—
พวกเขาช่วยให้ฉันเติบโตในศรัทธาและก้าวเข้าสู่บัพติศมาที่พ่อแม่เลือกให้ฉัน
การมีครอบครัว ครูโรงเรียนวันอาทิตย์ เพื่อน
และที่ปรึกษาที่ให้กำลังใจและเดินเคียงข้างฉันขณะที่ฉันเรียนรู้ว่าพระเจ้าคือใครและ
พระคุณของพระองค์มีความหมายต่อฉันอย่างไรได้ช่วยให้ฉันเติบโตในศรัทธาต่อไป
สำหรับพวกเราที่อยู่ในห้องนี้หรือทางออนไลน์ที่รับบัพติศมาแล้วนี้อาจเป็นเครื่องเตือน
ใจถึงชุมชนที่เราเป็นส่วนหนึ่งเพราะบัพติศมาของเรา
เราจำได้ว่ามีผู้คนในชุมชนของเราที่เราสามารถช่วยให้เติบโตและดำเนินชีวิตตามความ
เชื่อของพวกเขาได้

ไม่ว่าจะเป็นเด็กวัยรุ่นผู้ใหญ่คนในครอบครัวของเราหรือใครบางคนในแก๊งค์ต่างๆ

เราสามารถเตือนได้ว่าเราละทิ้งตัวตนเก่าของเราเมื่อเราตายกับพระเยซู
และเมื่อเรามีชีวิตอยู่ในพระคุณที่เรามีจากพระเจ้า
เราก็สามารถแบ่งปันพระคุณนั้นกับผู้อื่นได้ผ่านความช่วยเหลือของพระวิญญาณบริสุทธิ์

สำหรับคนที่นี้ที่ยังไม่ได้รับบัพติศมา
บางทีวันนี้คุณอาจเริ่มคิดว่าบัพติศมาเป็นสิ่งที่คุณต้องการมีส่วนร่วม
หรืออย่างน้อยก็เรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับ

เราอยากให้คุณก้าวไปอีกขั้นสู่ชุมชนที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้น
และมีผู้คนมากมายในคริสตจักรนี้ที่ขอบที่จะเดินเคียงข้างคุณและช่วยให้คุณเติบโตใน
ศรัทธาของคุณ

ทุกวันอาทิตย์
เรามีโต๊ะศีลมหาสนิทอยู่ด้านหนึ่งของสถานที่ศักดิ์สิทธิ์และบัพติศมาอีกด้านหนึ่ง
เมื่อเราเห็นสิ่งเหล่านี้ เราจะนึกถึงพันธสัญญาที่พระเจ้าทรงทำกับเรา

บาปของเราได้รับการอภัยแล้ว

เราเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนนี้เพราะพระคุณที่พระเจ้าประทานแก่เรา

มาสวดอ้อนวอนกันเถอะ

